

• (في ذكرى شهادة الزهراء (عليها السلام)) ..

• در ذکر شهادت حضرت زهرا(عليها السلام)

كان (عليه السلام) مريضاً بسبب ذكرى شهادة الزهراء (عليها السلام) في أحد الأعوام، فقال: (هو مرض يصيبني في بعض مصائب آل محمد (عليهم السلام) وهو من نعم الله، الحمد لله رب العالمين).

در یکی از سال‌ها به سبب شهادت حضرت زهرا(عليها السلام) بیمار بودند. وی (عليه السلام) فرمود: «در برخی مصیبت‌های آل محمد (عليهم السلام) دچار این بیماری می‌شوم و این، از جمله نعمت‌های الهی است. الحمد لله رب العالمين».

فقلت: لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم، الحمد لله وقد جعل القتل لكم عادة وكرامتكم من الله الشهادة، عظم الله لك الأجر مولاي وأجزل لك العطاء بكل آهة وحسرة.

گفتم: (کشته شدن عادت شما خانواده است و شهادت کرامتی الهی برای شما است!) مولای من، خداوند اجر و پاداشت را بزرگ گرداند و در هر آه و حسرتی، پاداش فراوان به شما عطا فرماید!

فقال (عليه السلام): (هذه كلمة لأمير المؤمنين (عليه السلام) لم تمرّ عليّ يوماً. إلا وأبكتني أنقلها لك لعنك تنتفع بها: "إنا لله وإنا إليه راجعون، قد استرجعت الوديعة، وأخذت الرهينة، واختلست الزهراء، فما أقبح الخضراء والغبراء يا رسول الله " (1).

فرمود: «روزی نیست که این سخن امیرالمؤمنین (عليه السلام) از خاطر من نگذرد و مرا به گریه نیندازد؛ برای شما نقل می‌کنم شاید از آن طرفی ببندی: «همه‌ی ما از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم. به راستی که امانت پس گرفته شد و گروگان دریافت گشت و زهرا چه شتابان از دستم ربوده شد. ای رسول خدا! اکنون دیگر چه قدر این

آسمان نیلگون و زمین تیره در نظرم زشت جلوه می‌کند.»^۲

* * *